

Již nesetnákrát jsem se o tom zmiňoval a i nadále na to budu upozorňovat, aby to náhodou někdo nepřehlédnul a aby se o tom vědělo. Jsem prostě báječný otec. Vedle základních funkcí, které nabízím ve svém aktuálním režimu rodičovství jako je nakrmit dítě, napojit dítě, přebalit dítě a nezabít dítě, taktéž disponuji nad rámec svých povinností i funkcí "po

Je to tak. Já bych se totiž rozdál. Dle mého názoru jsem po právu vzorem vzhledem k tomu, že já ve svém volném čase hraju s dětem, které rády znějí, aby ten malý Satan z toho života, na rozdíl od mě, taky něco měl. Klidně bych mohl celý den ležet na gauči a sledovat, jak máj syn duševně strádá během okusování zdi a točení se do koleček, ale já takový nejsem. Já nejsem líný se zvednout a jít si s klukem zahrát nějakou tu hru. Pro ilustraci přikládám výčet těch nejzásadnějších her, které hraje:

Kde je dědek? Velice populární a notoricky známá hra, která neminula ani naši rodinu. Celý koncept této zábavy spočívá v tom, že dědek si zakryje rukama oči a začne se natěšovat. Já se pak zeptám: "Kde je dědek?" a on se zakrytýma očima odpoví: "Pa". To znamená, že je pryč. Nabízí se patrně otázka, za jakého slaboduchého idiota má to dítě má, když si myslí, že celou dobu nevím, že sedí přede mnou a nahlas se směje. Navíc dědek náročné hry podvádí, proto má sleduje skrz prsty. Já jsem velkorysý a dělám, že ho opravdu nevidím. Chvilku lamentuju rukama a ptám se pořád dokola, kde je dědek. Po nějaké chvíli si dědek s velkou pompou sundá ruce z očí a já mu dělat děsně překvapeného.

Tato hra nemá vítěze. Pouze poraženého a tím jsem já. Hra "kde je dědek" totiž nemá žádná pevná pravidla a hlavně není jasné, kdy má skončit, proto, jakmile je dědek odhalen, ihned se opět schová, a to pak musím znovu pořád dokola nahlas pokládat otázku, kde je ten dědek. Většinou tato hra trvá i několik desítek minut a končí rozepřátím, kdy prostě vstanu a odejdu, zatímco dědek ať už chce si něco udělat. Ublížit si. Na schovávanou Opět klasická hra, lehce upravená, aby ji zvládlo i dítě do dvou let. Odnesu dědek do pokojíčku, kde ho zanechám, a jdu se do obýváku koukat na televizi. Dědek chvilku vyluzuje z pokojíčku zvuky, načež je slyšet pomalu se přibližující šepotání a následný výkřik radosti, kdy ukazuje na mě, jak jsem poctivě schován gauči a sleduju televizi (ve víkendové verzi hry i popiji pivo). Jakmile jsem nalezen, beru dědek a opět ho odnáším do pokojíčku na další kolo hry.

Celý scénář se posléze opět opakuje s tím, že postupně se snižuje razance a procítěnost radostného výkřiku. Když má dědek už po padesáté nalezne na tom samém místě, to nadšeně jí není takové. Nicméně v tom mám eso v rukávu. Odnesu dědek do pokojíčku a jdu na záchod. Tam se v klidu prospím. Kluk bude zatím bhat po bytí a pokoušet se mě najít. Všechni jsou spokojeni. Mířové hry Mířové hry jako fotbal, házení nebo bouchání do míče jsou nejen skvělou zábavou, ale dítě taktéž rozvíjí. Mířové hry v podání dědeka končí vskokem záhy, kdy nebo rozbije míč. Jednou v průběhu mířové hry dokonce dědek narval balonek smetákem do záchodu, čímž ho ucpal. Šátkový tanec Tuto bohužel hru dědek slyšel u kurzu cvičení s miminama. Hra spočívá v tom, vyrabuje Nataš a šarkama, uplík se šarkama, tyto roztáhá po bytí. Většinou se dědek natolik rozjede, že posléze roztáhá po bytí i kapesníky a rozpatlá po zdi zbytek jogurtu, který vezme z košíku. Puzzle Klasické puzzle by dědek seřadil a nebo se s nima přeznal (on by to dokázal), proto pracujeme výhradně s velkými a novými puzzle, které má v pokojíčku složené na podlaze. Krok číslo jedna je puzzle rozervat. Krok číslo dva je, že je táta opět složí. Krok číslo tři je tyto puzzle znovu rozervat. Krok číslo čtyři je, jak jinak, že táta puzzle znovu složí, tato hra je nekonečná a proto končí tehdy, kdy se naseru a puzzle vztekle naházím do skříně a zamknu je tam. Dědek pak ať už.

Slovní fotbal Dědek umí asi deset slov a to navíc s pochybnou výslovností. Navíc přitom nechápe pravidla hry. Hra je nesoustředěná, často odbíhá a vrací se pak s různými více či méně bezpečnými předměty v ruce, je drzý, a naopak nahlas směje. I přesto jsem natolik ztrhaný, ospalý, unavený a inteligentně vyprahlý, že dědek vyhrává a Opičí dráha Přijemná a oddechová kratochvíle. Dědek musí probáhnout z pokojíčku přez rozházený oblečení, musí podlézt vyvrácená dvířka od skříně, proslápnout nablito v rohu, cestou narazit do zdi a vát. Dále potom musí probáhnout napříč celou pracovní, kde nesmí zapomenout vyrvat kabel od notebooku ze zásuvky (pokud zapomene, dostává trestné minuty), tento v průběhu tahat za sebou, dokud nestrhně notebook ze stolu. V předsíni pak musí zvládnout slalom mezi kusy rozbitého talíře, následuje let plavmo přez evřenou vázu a v kuchyni musí servát ubrus ze stolu a rozbít slánku. Celou dobu musí navíc ignorovat máj žev: "stě, ty malej sigme".

Slepá bába To je docela legrace. To má i baví. Zavážu dědekovi oči šátkem a on pak naráží do věcí. Asi to není úplně to nejvíce rodičovské, co existuje, a svým způsobem to že má dělá šátkem a on pak naráží do věcí. Asi to není svého syna, ale občas tohle potěbuju. Slepou bábu mám nejraději ráno poté, co vstává dítě ve tři. To je pak pro mě taková malá satisfakce. Stolní hry Nejsem si jistý, ale patrně je na stolní hry ješátk brzo. Z celovše nezlob záhy zmizely figurky, u monopolu postrádám zehlička a pexeso je rozřávkáno. Jediná stolní hra, která zakotvila v

našerem herním repertoáru a ke které se často a rádi vracíme je, aze Eek vyleze na stl, postaví se, skoí, rozsi hubu a pak áve. Skákání Podobné jako u stolní hry skákání ze stolu. Tato hra je vskan;ak za mé soustavné asistence a probíhá na posteli. Eek zahlásí "kaka", což znamená, aze hra na skákání prává; zaíná. Vezmu proto peáiny a poloím je na jednu stranu vedle postele, aby do nich Eek mohl bezpečn; skoit. Ten se postaví doprost postele, rozcvíí se, odpoítá si to a nakonec se s káíkem rozeb;hne. Bývá pravidlem, aze se rozb;hne na opaónou stran; kde jsou peáiny, takze mazácky skáe bez jí;ání. Vt;inou hra koní hned v prvním kole, proto skokan si udlá bebí, které táta musí pofoukat, posléze ho táta dokonce musí pochovat a nakonec za soustavného hrození prstíkem smrem k posteli a výhruáném zvolání "ty ty ty" ho odná;ím do pokojíku, kde jí na n; eldráha. Na kreténa Má úpln; nejoblíben;í hra. Je docela jednoduchá. Staí zbouchnout partnerku, posléze se nechat vyhodit z práce a nakonec jít na rodičovskou dovolenou. DOMINIK LANDSMANhttp://fotrudenik.blog.cz/ (pokraování co nejdíve)